کتابخانه موقوفه مرکز اسناد مجلس شورای اسلامی
۱۰۳۰۵
فیلمبرداری تاسیس ۱۳۷۲

کتابخانه مجلس شورای ملی
کتاب
مؤلف
موضوع
شماره قفسه ۸۴۱۵
شماره ثبت کتاب

فهرست شده
۸۴۱۵

مجلس شورای ملی
تاسیس ۱۳۰۴
کتابخانه

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب سلاسل به دلالت جواهر - دکتر الهی

مؤلف خمینی

موضوع

شماره قفسه ۷۶۰۵

شماره ثبت کتاب ۷۵۶۹۸

خطی - فهرست نشده
۷۶۰۵

بازدید شد
۱۳۸۲

خطی - فهرست نشده
۷۶۰۵

خطی - فهرست
۷۶۰۵

بسم الله تعالی شانه العزیز

سالنامه ولایت جلیله حجاز حاوی وقایع کثیره قهقه تاریخیه و مشتمل بر
معلومات نافعه مفیدات و برهر مسلم ثابت التقیید معرفت
آن از لوازم امورات ترجمه این نبذه
علیحضرت از روزنامه زوراد

سالنامه ولایت حجاز

آفتاب جهانتاب اسلام که در یک لمحه بصر شروق شعاع انفس و آفاق را
روشن کرد و فروغ ضیاءش ساحات این نه رواق ارشک گلشن
چه مانند برقی رخشان بود که از میان ظلام شرک و ضلالت و غمام
قهر فام بت پرستی و جهالت که تمام آفاق را فرو گرفته بود یکدفعه
ساطع و درخشان گردید مشرق نور و مطلع ظهورش مکه مکرمه بود
و مسقط الرأس حضرت رسول اعظم صلی الله علیه و آله و سلم بهین

بلد امین که قبل ازان به بطحا نامیده میشد
شهر مکه معظمه در سمت غرب جزیرة العرب و در عرض بیست و یک
درجه و چهل و پنج دقیقه و طول اشاد و هفت درجه واقع است
و این بلده مقدسه که کعبه والا مقام و قبله اهل ایمان و اسلام را با
کمال توقیر و احترام در بر گرفته و محل تجلی جناب کبریا و دور را
بر دیگر قری شرف و فخر هاست للام است که از مبدا آبادی
و عمران آن که قبیله (جرهم) بمعیت حضرت اسمعیل نبی علیه السلام
در انجا توطن اختیار کردند شروع شد
بعد از ارتحال آن نبی جلیل یعنی اسمعیل بن خلیل ولایت کعبه معظمه
بفرزند عالیمقام او (ثابت) بن اسمعیل رسید لکن پس از انکه ثابت
درگذشت ولایت به مضاض بن عمرو الجرهمی منتقل شد و انچه

از کتب اخبار و سیر استنباط میشود قبیله جرهم تحت ریاست
همین مضاض آمدند و شعبه دیگر از این قبیله که آنها را قطورا میگفتند
برفاقت و اتفاق سمیدع پسر عم مضاض از اطراف یمن
گرد آمده نیز رخت بمکه منظمه کشیدند جرهمیون در محل مسمی به (قیقعان)
و اطراف آن که واقع در طرف علیای بلده طیبه مکه بود مقام
گزیدند و سمیدع در محل موسوم به اجیاد و نواحی آن که واقع
در جهت سفلای بلده شریفه بود توطن نمود پس عشار ارزاقی
که از طرف شام و شرق میآوردند مضاض استیفا مینمود
و رسوم آنچه از سمت غرب و اطراف یمن میرسید از آن سمیدع بود
بعد از مدتی فیمابین جرهم و قطورا منازعت سلطنت برخاست و چون
امر سدانت و ولایت بیت معظم در دست مضاض و اتحاد اولاد اسمعیل

بالطبع با او بود هجوم و اقتحام بر جماعت قطورا نموده محاربه سختی در
میانه رفت و قبیله قطورا منهزم گردیده سمیدع بقتل رسید و بقیة
السیف آنها خواهش صلح کرده در عقد مصالحت مقرر شد که ولایت
و حکومت بلده طیبه منحصرا و مستقلا با مضاض باشد
مدت زمانی که از این مقدمه گذشت در اولاد اسمعیل علیه السلام کثرتی
بهم رسید محتاج بتوسیع حدود مسکن خویش گردیدند لکن بواسطه اینکه
ولایت مکه مکرمه با خالوهای جرهمیین ایشان بود رعایت حق قرابت را
کرده اجتناب از محاربت و مخالفت آنها نمودند و خاطر خویش را از
طلب حقوق امارت فارغ ساخته مکه را به جرهمیین گذاشته بدیگر بلاد
و محال نقل و ارتحال نمودند و علاقه از موطن اصلی گسسته بسیار قبائل
و اجیال پیوستند لیکن نظر بتقدمت اولاد و ثبات قدم ایشان در طریق

حتی که جد اعلای ایشان اغنی پیغمبر ذیشان همچنین برای آنها معین کرده
بود هرکجا که میرفتند منقاد بودند و کافه قبایل طوعاً امر ایشان را انقیاد
مینمودند

اما جرهمیون بعد از مدتی در مکه مکرمه آغاز ظلم و طغیان نموده و هر یائی
که برای کعبه معظمه میرسید میربودند بدین سبب رفته رفته قوت
و کمتشان بضعف و ذلت بدل گردید و ارکان دولتشان خلل
یافت قبیله بنی بکر بن عبد مناة بن کنانه و قبیله غبشان از
خزاعه این عادات ضمیمه را مشاهده نموده مخاصمت و محاربت جرهمیون را
گرسبشد و پس از محاربات کثیره بر آنها غلبه یافته ایشان را از مکه
راندند و جرهمیین را دیگر نیروی مقاومت و رویه اقامت در مکه نمانده
پس از انداختن و پنهان ساختن دو مکیل آهو طلائی تا آن زمان

در حرم کعبه بود با حجر رکن البیت در چاه زمزم و سد کردن سر چاه فرار
معاودت باطراف نمی نمودند بعد از بیرون رفتن جرهمیون
از مکه معظمه ولایت بیت الله بعهد عمرو بن الحارث الغبشانی که بر دو
قبیله مذکوره ریاست و حکمرانی داشت قرار گرفت و در آن اثنا
و اجیان طایفه قریش متفرق و جماعتی از ایشان در زوبی کنانه
که قبیله خودشان بود میزیستند و هر حکومت بلده طیبه مکه را
اکابر و اعیان قبیله خزاعه متقلد بودند میر ایشان خلیل بن سلول
ابن کعب بن عمر الخزاعی کریمه خود حباب را از برای قصی بن کلاب
تزویج کرد و از مشارالیها عبد مناف و عبد الدار و عبد العزی
متولد شدند و نسل شریف قصی در مکه معظمه زیاد گردید و در این
اجیان خلیل بن حبشیه فوت نمود و چون قبیله قریش از نسل

اسمعیل علیه السلام بروند قصّی با خود اندیشید که ایشان انسبه بولایت
بیت اولی و احق از دو قبیله خزاعه و بنی بکر اند و اکابر
قریش و بنی کنانه را از چگونگی قصد و خیال خود آگهی داد و همگی رای
و فکرت او را نیکو شمردند و او را در اجرای این خیال بمعاونت از
جان و مال وعده دادند بنابرین قصّی با برادر رضاعی خود زراح
بن ربیعه و هر که از قبیله عذره بود متفق شده و با قضاعه و سایر
قبایل نیز همدست گردیده بمقابله خزاعه و بنی بکر قیام کرد و ایشان را
از مکه مکرمه اخراج نموده خود ولایت حرم محترم را متعهد شد و از بعد
خویش تفویض و واگذار باولاد خود کرد از پس این واقعه آثار
عمران در اطراف بیت الله ظهور یافت و اساس بلدیت بلدین
محکم و متین گردید و روز بروز رو بآبادی گذاشت و اهالی آن از

شعوب و قبائل مذکوره متشعب گردیده گروهی انبوه شدند و تا
زمان سعادت اقتران حضرت سید انبیاء که اشرف از زمان
بود چنان شد که بلده طیبه مکه در آبادی و عمران اشهر از کل بلدان
جزیرة العرب گردید و در اواخر سال ششم از هجرت نبویه
فیما بین حضرت فخر کائنات صلی الله علیه و آله و سلم و سهیل بن
عمرو سفیر قریش عقد معاهدتی شده و از شروط و احکام آن
معاهده این بود که هر کس از قریش اراده دخول در سعادت تابعیت
حضرت ختمی مرتبت و استیجار در بلاد رسالت نماید از طرف
کبراء قبیله قریش ممانعت نشود و همچنین هر که اراده پیوستن با قریش را
نماید از طرف قرین الشرف رسالت و ملاذ نبوت تعرض نشود
بناء علی ذلک قبیله خزاعه نیکبختانه در تحت لوای نبوت و مأوای رسالت

شور

چنانکه بودند آمیدند و قبیله بنی بکر نیز تابعیت قریش با قی ماندند
پس از چندی مابین این دو قبیله مسئله قتلی ظاهر شده عداوت
وعنادی در میانه ایشان افتاد قبیله بکر نقض عهد را مغتنم فرصتی
برای خونخواهی کردند تا بعد از مدتی از قریش استعانت و استمداد نمودند
و بر خزاعه قیام کرده از ایشان انتقام کشیدند چون این جرئت
و جسارت بنی بکر مخالف حکم معاهدت بود قبیله خزاعه بلکه ثابت
برخاسته (عمرو بن سالم الخزاعی) را بر سالت خدمت حضرت
سید المرسلین صلی الله علیه وآله وسلم گسیل کردند و در حینی که سید انام
با صحابه کرام تشریف فرمای مسجد شریف بود عمرو بن سالم رسیده مکرم وارد
شده مسارعت در بیان حال نمود و مقاتلی نظماً و جهراً آغاز کرد
رسی خدا نمادر داد که نصرت تو را ت یا عمرو بن سالم و آگاه باش

که ابو سفیان بن حرب از رؤسای قریش نیز برای ترضیه از این واقعه
و معذرت از جسارت بنی بکر و تجدید احکام عهد نامه رهسپار
مدینه گردیده است اما ابو سفیان که وارد مدینه شد بطور
مهمان بر دختر خویش ام حبیبه که از زوجات مطهره حضرت
رسالت پناهی بود نازل گردیده قضای حاجت و انجاح مطلب خود را
از او معاونت خواست لکن از طرف حضرت سالار مسند ابو
سفیان مدرجه قبلی رسیده بی نیل مرام و مایوساً بسوی قریش حرکت
کرده ایشان را از چگونگی واقف ساخت و در این اثنا حضرت
پیغمبر ص سفر مکه را تصمیم عزم فرموده موکب مبارکش مهیای رکضت گردید
(خاطب بن ابی بلتعه) از عزیمت سید انام و جنبش جیش اسلام قریش را
مکتوبی کرده بازنی در سال مکه داشت ولی پیغمبر ص بنا بر وحی الهی

از این امر آگاهی یافته حضرت علی مرتضی علیه السلام را با زبیر بن العوام
از قفای آن زن روان فرستاده او را در راه گرفتار و کتاب
خاطب را ما خوذ داشته باز نمودند این وقایع متقارن
با شهر رمضان از سال هشتم هجرت بود و روز دهم این ماه مرکب
رسالت پناه رایات ظفر آیات از مدینه منوره بیرون زده
با ده هزار سپاه متوجه مکه معظمه گردید و کلثوم بن حصین بن
عتبة بن خلف الغفاری را بجای فطنت مدینه گذاشت در اثناء
قصد مرکب رسالت بمجد مرحوم بعسفان عباس بن عبد المطلب عم آن
بزرگوار که از مکه عزم مهاجرت بصوب مدینه داشته بود شرف
لقای پیغمبر صلی الله علیه و آله دریافت ملتزم حضور باهر النور آنحضرت گردید و از آنجا
مرکب نبوت بوادی فاطمه نهضت فرمود عباس اندیشه کرد

که قریش را از حرکت جیش رسالت خبری نیست و اگر غفلة بر آنها
وارد شوند همه مضمحل و پراکنده خواهند شد لهذا از آنجا بجهة
اخبار قریش و اخطار ایشان بلزوم اینکه طلب امان از پیغمبر بنمایند
روانه مکه گردید در عرض طریق به ابوسفیان و حکیم بن حزام و
بدیل بن ورقا برخورده از مکه معظمه بیرون آمده برای
تجسس و کشف احوال بطرف معسکر اسلام راه سپار بودند
عباس آنها را از حقیقت حال آگهی داد ابوسفیان از زبان آنها
بخدمت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم آمده طلب امان کرد و چون
بامداد روز دیگر شد موکب فیروز حضرت رسالت انام از وادی فاطمه
بصوب بیت الله الحرام توجه فرموده به بطوی رسید نیمه
از عسکر که در جناح ایسر و تحت رایات زبیر بن العوام بود از

طرف اهل بلده طیبه داخل شدند ونصفه دیگر یعنی قبائل
اسلم وسلیم وغفار ومزینه وجهینه وسایر قبائلی که تحت رعایت
ولایت حضرت علی بن ابی طالب و سعد بن عباده وخالد بن
ولید بودند ازطرف اعلا ورود شهر نمودند وذات مقدس
نبوی صلی الله علیه وآله وسلم با اصحاب کرام از شعب اخر
که در جهت جنوب واقع است راه سپار گردیده شهر مکه را تشریف
قدوم مبارک مشرف ساختند ودر آن اوان سعدودی از
جنود اسلام باشرذمه قلیل از کفار قریش (صفوان بن امیه)
وعکرمه بن ابی جهل) و(سهیل بن عمرو) درحین خندمه جمع
آورده بقصد در آویخته تقاتلی مابین فریقین رفت نفری از سپاه
اسلام جز یک تن از جهینه کسی شهید نشد واز قریش
ده نفر

ده نفر بقتل رسید منجمله بعد از وقوع این فتح حضرت فخر کائنات
عتاب بن اسید را که عنقریب در زمان حکومت او
خواهد شد بولایت مکه منطمه منصوب و برقرار فرضه معاودت
بمدینه منوره نمود

از زمانی که بلده شریفه بطحا بحوزه حکومت حضرت سید الانبیا
داخل شد روز بروز رو به آبادی ووسعت گذاشت چنانکه قاعده طبیعیه
جمیع بلادی که داخل درحوزه ولایت وتحت حمایت حضرت
سید المرسلین صلی الله علیه وآله همین است والآن این
بلده طیبه متجاوز سی هزار باب خانه ویکصد وده هزار نفوس است
پس اگر رجوع بدوره آثار تفحص کرد انبهار این بلده مبارکه که ارباب
متون تواریخ خود را بذکر وتحریر آن باکمال مباهات زینت داده اند

از زمان تأسیس آن تا عهد خلافت این سلطان جلیل‌الشان عبدالحمید خان
عثمانی که مغبوط همه اعصار و قرون است می‌بینم که مواهب و عطایای
الهیه در بارهٔ این بلدهٔ طاهره یک یک حاضر و آماده و فرد فرد
شمرده میشود و خدمت شریفه کعبه معظم و حرم محترم که برای وجوه
و اعیان امت محمدیه سرمایه فخر و مباهات است تشریفات که بلیاقت
لیاقت آل عثمان کرامت شده و از نعماء خداوندی است که
عدیم و مدیل برای آن نیست

در واقع خانه کعبه معظمه را خدای آن شرافت مقام و جلالت قدر
نیست که توصیف آید حتی عبدهٔ اصنام درک جلالت مقام آنرا
کرده و به تفرس دریافته بودند که موضع اقدس و اشرف از آنجا
یافت نمیشود که لایق از برای وضع ابنیهٔ هوسی آنها که جانهای خود را فدای

آن میکردند باشد

سایر سلاطین دول اسلام هم که مباهی بخدمت شریف بیت الحرام
بودند اگرچه تقصیر در تقدیس آن نمی نمودند لکن سلاطین آل
عثمان که زینت تخش اورنگ خلافت شدند هریک از ایشان
همای همت را برای خدمت پرواز داده مانند ملائکه قدس
ساحت بیت الله ذوالجلال الباسیه بال فروگرفتند چنانکه
بناهای کعبه معظمه که الآن در سجود حضرت معبود روی توجهان
بدان است یادگار افتخار و سرمایه مباهات برای مجددین آن
سلطان نمرادخان چهارم است که فرعی از فروع این دودمان شریفه
بجهة اینکه خانه کعبه معظمه را که در دفعه چهارم حضرت ابراهیم
علیه السلام بامر خدای تعالی بنا فرموده تجدید و مرمت آن اخیراً

مجلس شورای ملی
تاسیس ۱۳۰۶
کتابخانه

بدست طایفه عمالقه گردید پس از ان در دفعه سادس قبیله
جرهم انشاء بناء کعبه معظم را نموده و سعادت تجدید آن نیز
برای شخص شریف قصی بن کلاب میسر گردیده از اجداد حضرت
سید کائنات بود

مجلس شورای ملی
تاسیس ۱۳۰۶
کتابخانه

اینه ولت باشد دیگر از احکام قانون طبس و سایر ولایات ایران نداند و چشم و گوش زبان

اینه ولت باشد دیگر در تمامی عمر از ایران اسمی نه اشعه باشد و هیچکس را نشناسد و چیزی نبیند

و جمیع کرهٔ لیان در پیش نفدای ستمای مهر کسنه در بستان از هم جنگ در تبریز علیه ایران نهضت دهانگذار

ورات ایلان نهضت دهانگذار سیم لوشه به ۲ و ثلثم و سعته مقالها شود در مقالها را هر ایران نکنه ارد و نگذارد

ارست مقالها حاشت قاری و در دری هزار کی بصفحات کمان نیز دوانده شود و اگر احیاناً القاء شد

هر کس باشد در دلها باک کرده نباشد چهارم ضرر اسکانیستان را القا نخواهد ارد و نکند

و خطبه بطوریکه سردار علیخان قرار کرده اشعه بنام های ما لون برقرار باشد و تغییر نکند

پنجم سردار علیخان قرار داده بعد از نیستان یکفوج سرباز به که بر کاب بسلامت باشند و همیشه

و اسباب سربازی از دیوان داده شود و قبل از حضار بر کاب باشند یا مامور جای شده ارد و بحال اعلام

مجلس شورای ملی
تأسیس ۱۳۰۶
کتابخانه

معلوم شد این فقره را زاده اند در انفصال روزنامه رسیده است
البته همه اوقات از انفصال اوضاع قندهار و کابل هم شبه روزنامه
وقایع انفصلت بعد نیز رسیده بعرض میرسد که مطلع باشند

مجلس شورای ملی
تاسیس ۱۳۰۶

رقعه خط نسخ عمامه ده

برادر کاغذ چند قبل از این بعرض رسیده بود بنظر انور همایون رسید بعضی از
حالت سردار بسته بود که ایراد اوضاع در اجرای احکام و بی مبالاتی عمال
دارد و باطنا شاهی بسردار بی اعتنایی دارد هر چه در عرض دو کاغذ شاه
عرض نموده بود که مبادا سخن و لحنی دارد و صدق و اخلاص آن بعرض
ولا اعلی رسانده در یک مقام معلوم دارد که بلا واسطه که سردار ما البته
دارد در چه درجه است و به مقام و حال او از بی واسطه در دفع خود
که فقره ای است مجواه طاهر از نسخه ای از نهایت که دارد
هم نیز و طباخال بسنگ ما کلیس بقدر دو ورق او ما سدوک ای در مصرف شاه
بقدر و بطه او پاپیشه کند فقره بکه بگرای در دفع دغل امر طاسکی
انگلس و مصرف بس از بطه ها شخصی این مقام است که مجواه معلوم
این کار بلا فوق ها باید دارد و دارستکی این حرف اعراض دارد اگر این سخن
البته حرف در مکرها این ها بدیع و بسته بود به اگر سردار از طرف بعضی
بگفت بقی او همه بی فکر ها اورده ام که بطور حرف مجواه طاهر از بلا فوق
اگرچه بهر حال سردار معنی معلوم می که واقعا نفاق دارد
با وفاق و اسباب که بلا نسخه بعضه در دست دارم البته این اسباب بلا
اردو بیه و حکم نگاه دارد شاه دهی دارم بی نسخه بود به سردار

احمد خان و محمد اکرم خان سپهر الدوله خمسه مکدار و ...
که سردار چهرخان ... هرات ... الف و سوات ...
معنی کنیه بفرماید که متحمد و منقض نشنده مرحله العظیم و بعضی سیاضی ...
که رشته بوده الله در باطن دروی نگاه دارد اما طرز نشنده که بروده ...
، بدم بعداز حج میزاد و دکن که حظ ... در اجرای ان مطالب
حال سردار معلوم میشود و هر چه نفهمیده روز بروز نشنده که بعد از ...
حالات اول را شنیده ایم میزاد پسر سردار بود، بخصوص مراد اسلامه ... درم داد
راضی بعهد میکنم که مرض طاعون در مکدار بعد پرسش ... گاه مبارک نشنده
اردو سلطانی پرسش مراسلکی او، بندولت سپهر پیشنهاد معلوم میشود
مرحله استیناط کوه که حالات ... بندولت که پایه ... داخل پراد
برگات سپهر ... شنیده طاعون اما شروط بر انکه سپهر طرز ... رفته
پیراد طرز بیانه که ... سپهر ... طاعون ... سپهر
بلکه جنان معلوم شود که سردار مرض طاعون را بعضی بعد پرسش برگات سپهر
رد انه نفهمیده ... درباب حسن سردار، هر چه محمد خان که نوشته نفهمیده اند
انکه ... دارد ... اول معلوم نمود که ... زیرا که ...
محمد خان دارد ... دولت ... هر ... که ... درج ...
با هر چه محمد خان ... که ... سردار ... که ...

ذیابت و حسن ... ملک ... بدکری نخواهد داد ... شنیده
بوده سردار حال ... هرات نفهمیده محمد ... حسن ... سپهر
با نهاده بوده ... نفهمیده ... نفس ... پراد ... گرفت
زیرا که ... که ذیابت ... سپهر ... محمد داد ... سپهر
که هرات ... و ... سپهر ... محمد ... مال که ...
هرات ... و ... حسن ... سپهر ... سردار ... گرفت
که ... مال که ... ذیابت ... سپهر ... محمد ... شنیده
سردار ... عوارض که ... سپهر ... سردار ... شنیده
اختیارشان ... شنیده

مجلس شورای ملی
تاسیس ۱۳۰۴
کتابخانه

مرحب چیه ماگه شه ومالدم که درسیتیای هشته ازنستان دلقه شه حالا کویا مردم آنجا ازبرزنی

وشت للله وتعقبی هشته سیهزار نفر برارد بهند پهس شه للط کوارد بهند وتعهد بشه از دق

سوارشان برکاب بارک حضار شه هرقرار حضار کنه بلا مدی پنه ودرقدی حضار رجوا دیوریت ازدلوالی

ماگه شه ششم درانصفی نه هرجا برای حرارت لازم شه مثل بسکه پشر سردار علیخان عاش وجون آنجا

هروقت ضرور شه تاج محمد خان خوشی جمعیتی وکمی سیتای هرجا حکم شه وبرون تا مدی تعقبی رودهر ضرر

که رجوع می شه اقدام نبهه هفتم هروقت سقصی بشه وسردار تاج محمد خان لازم بشه برکاب بارک

حضار کنه بلدعنر برکاب بارک بیاید ومورد الطاف ملوکانه شه هشتم همیشه کمیونکراسیون

را باسواره لشکر خلوی وقتی را تعقب ضرورتی در آنجا نگاهدارد وبعد ریت آنها را درایام توقف

نهم صورت منافع وهرخاص وجمع وخرج بهیتان وغیره جمع دیمات ولایات محمد را بهرفرصه مکتبه

که شب شده دیگر معلوم است نصف شب جمع مردم اجتماع داشتند لکن بطبع هم مایل نبودند

در وسط هر قافله و دامنه بعضی از این کاروانها چند پاسبان سوار و قافله سردار علیحده همیشه و شب و روز با کمال انتظام

رخصت نمیدادند از سردار محمد خان گرفته بروند همین نوشته لکن چون شب بود اصحتی نداشت و نگاه

کنه الیه راقم و حقیر بوکار بالاتر از این است در روز سه شنبه بیست و یکم ماه

وارد قراولخانه محمد صالح خان در ریگ که تاج محمد خان تابع امامقلی و آقا محمد شاه نبود و هم خالی

از وحشت با نوکری و خدمتگار تیمچه شهر کنه نگاهدار و بهمراهی دو طوایف مال اگر بطور یقین داد

از وحشی با نوکری و خدمتگار تیمچه شهر کنه نگاهدار و بهمراهی دو طوایف مال اگر بطور یقین داد

حرکت داد تا منظر ملقه جوانب است که سردار علیحده خبرهای خوشی رکاب همین آنها

اتفاقات در حق او اگر سردار تاج محمد خان هم خدمات خود را ظاهر ساخت و صدق ارادت او

در وقت ظهر دو ساعت از شب گذشته مبارکه رکاب آنها معلوم است بعد از آن در حق او هم اتفاقات دیگر

وارقه ارکه معلوم نشد اما ایستان از سه ساعت شب گذشته در این صورت بعد از نیمه شب

و لشکر و اسباب سپاه بازی در آنجا ضرورت لشکر و نیروی معتمدین را باشد از بعد سه ساعت لکن

برای اطمینان آنها محمد صالح خان و توپ و طلقا در آنجا بایستی عجب ندارد تا لکر بخواهد

کنه دیگر کی اقدام نماید و محمد صالح خان نوشته سپهسالار دیگر علم خان و سردار سلطان احمد خان

از سه طرف با جمعیت و استعداد حرکت کرده آنها را به کابل برسانند بهیچ حکم سلطنت در حضور

و اما که بعض رسیدنی اخبار برای شه آنها حرکت نمایند

مجلس شورای ملی
تاسیس ۱۳۰۴
کتابخانه

۱۰۵۲

مرحله‌ی ربیک، رکمال اطمینان حاصل است که از آب، دانه‌ی چشمه‌ی الوند، نهایت اتفاق را تمام
از روی کمال صداقت و حقیقت در این کار رعایت به عمل آورده خواسته نشود و لحظه‌ای غفلت نکرده نشود
تکلیف از عهده‌ی آن ساقط شده باشد و بعد هم که از آن چشمه آب برداشته شود

۱- شرط آن است که از آن چشمه آب برداشته شود تا آخر همان سال در چهل ذرع اطراف آن چشمه
برای طهارت رجب یکی از این سه مقصود و منظور عمده، آن است که تا آخر همان سال که آب
و در آن ماه تا آخر همان سال یک بیت خوب با دغدغه و دلوپشی قیام و اهتمام نشده پس در صورت تحقق شرط
قلیل عملی در آن چشمه و مقدار کثیر آن یکی از این دو محصور است اگر کمال آن در شمس رجب قرار داده شده
هیچ بیت و نهایت جزء آن و آنچه تا آخر همان سال تحقق نشود در چهارده سال دیگر
عملی و تلاشی در این چشمه نشده و دیگر تعدد در بیت جنگ کار و اسباب زراعتی که اهالی محله تا سال
شهادت بر رجب امر اتفاقی این محله نیز در قسم و آنکه نشده که، و در طرف دانه چشمه الوند حاضر و آنکه شده
و نشان داده بر دو طرف بعد از ورود به روی کتاب مقصود نشده

و اسباب کار ایشان الوره بست سرخس بوده شهر که ده روز قبل از ورود ایشان قلعه ایلاتی سرخس را که چهارم نوروز که مخیم است در آنجا از خوف شوکت که اقلا تعداد پنجه خروار آدم آنجا بوده و مشغول تعمیر قلعه سرخس و نشانه خانه نظامی بوده و اسباب آنجا را بر داشته و با خود برده و نظامی که حالا با همراه بوده و مال ایشان چه حصل بقدر سه روز تهیه قورخانه و توپخانه و سایر نظامات لازمه خوب تهیه نبوده و بصورت دارد فراهم ساخته که لوازم معزی الیه پانزدهم و شانزدهم ماه رجب که نظامی آنجا بمشهد در چهارم و پنجم بعون الله تعالی مروی مطمئن خواهد شد و شکوه دولت قاهره در خطه سرخس زیاده و رفع شر ایلات و خراب آنجا را سال از سرخس مسلمان نکنند و این نام نیک از الی هر اینها بر قلب هر اران آثار مسلمانان دوام جاودان بنام همایونی باد بمنه و کرمه تعالی

در باب قشون نامزد سرخس که فوج افشار دوم فوج مراغه از اینجا همراه نظامی حشمة الدوله دولت شده فوج اردوی همکیس هم آنکه فوج ششم هم بر طبق قرارداد شهر ربیع الثانی که از اینجا مخصوص آنها نوشته شده با آنکه رسیده نه آنها را مخصوص کنند خلاصه غیر از این هیچ آدم و کمی دارد سه فوج خراسانی نظامی هم بعلاوه هم بعلاوه و بعضی از همکیس هشت چهار صد نفر هم نظامی در اینجا و نواب معزی الیه دولت بقیه آنها هم تا سه هفته دیگر از نظامی خراسان

موجود آنها سازند و ارواح خراسانی نظامی صاحب کنند که نواب ملا حشمة الدوله فرار از روی هیچ مطلبی نشود نسبتا بر آنکه سازند و ارکان نظامی از قبیل و کرسواره و پیاده خراسانی و اسباب توپخانه و قورخانه هر چه لازم باشد که نواب معزی الیه بر نیاید که در وقت آمدن نواب معزی الیه دیگر هیچ چیز از اینجا بسته نشود

این چاپار مخصوص بهمین جهت روانه شد که شما را از مکنون ضمیر همایون آگاه دارد که پسر در این باب آسوده باشد که نواب والا بعد از ورود مطمئن نشود بعون الله تعالی پسر والا قدر غره شعبان المعظم از مشهد مقدس با استعداد تمام حرکت نماید چنانکه دوشنبه بوجه وقتی باشد که اقلا پنجه خروار در شهر نباشد که نتواند زراعت کنند و محصول ادعا نماید بعد از آنکه بهمین سه چهار ماه بهره بردارند آنچه از بهمین سورسات دارند آنچه قشون عسکر و شتر حاصل کرده و آنچه سپاه سه چهار قاطر سپاه نواب ملا حشمة الدوله مشهد مقدس حاضر کرده آنها را غله که هم بطور سورسات قشون و هم برای مزرعت کنند چهار از خرواری که در فصل علیحده نوشته شده از اینجا بر نشسته و قورخانه نظامی و اسباب چغ کار برای زراعت سپاه نظامی نفرستند از ولایت بگیرند که بهمان خیر از خراسانی سپاه زیر نواب ملا حشمة الدوله هر قدر نماینده در آنجا مزرعه دهند خوب باز زراعت کنند و دیگر اینکه از خانه‌ای که به سرخس بر نخورد بعد از سه هفته از اقلا تا هزار خانه هم نشود خراسانی

این چاپار مخصوص بهمین جهت روانه شد که شما را از مکنون ضمیر همایون آگاه دارد که پسر در این باب آسوده باشد که نواب والا بعد از ورود مطمئن نشود بعون الله تعالی پسر والا قدر غره شعبان المعظم از مشهد مقدس با استعداد تمام حرکت نماید چنانکه دوشنبه بوجه وقتی باشد که اقلا پنجه خروار در شهر نباشد که نتواند زراعت کنند و محصول ادعا نماید بعد از آنکه بهمین سه چهار ماه بهره بردارند آنچه از بهمین سورسات دارند آنچه قشون عسکر و شتر حاصل کرده و آنچه سپاه سه چهار قاطر سپاه نواب ملا حشمة الدوله مشهد مقدس حاضر کرده آنها را غله که هم بطور سورسات قشون و هم برای مزرعت کنند چهار از خرواری که در فصل علیحده نوشته شده از اینجا بر نشسته و قورخانه نظامی و اسباب چغ کار برای زراعت سپاه نظامی نفرستند از ولایت بگیرند که بهمان خیر از خراسانی سپاه زیر نواب ملا حشمة الدوله هر قدر نماینده در آنجا مزرعه دهند خوب باز زراعت کنند و دیگر اینکه از خانه‌ای که به سرخس بر نخورد بعد از سه هفته از اقلا تا هزار خانه هم نشود خراسانی

مجلس شورای ملی
کتابخانه

آله گشته که با همین اوصاف بنده خانه زاد ایشان را در شهر و مشهدی تمدن هر کس از دیگر
دخیل باشد که کار و جنس و اسباب را در حق هم و شهر و مشهد و همه جا بهتر و بیشتر
بهره از زیر سایه مقدس ایشان زیاده از روز معطل نشود و بنده جنس حرکت کنند

مبلغ چهار زار تومان وجه نقد را بنا حضرت والا گذشته مصوب آنکه بنده از ایشان
که در آنجا تمام از هزار خروار از انبار حضرت والا تمام قرض خانه خرید داری نموده مرجوع نماید و در هزار خروار از تفرش کاشان
غله ایشان بعنوان قرض گرفته ممکن به که در زمستان آینده در وقت محصول بهمان نرخ از تفرش خروار هزار تومان
حاضر شده که بقدر عایدات آن کمپانی بنک نگاه دارند و بنده در آخر زمستان نخواهند
البته حالا در تهران اگر در آن کمپانی بنده قرار آن جنس بدهد و به تجویز کند از آنجا محفوظ
باشد قدری نرسیده در همان تجویز گذشته اظهار کنند بهتر است از این جنس را بعضی و استعفا از قرض هم هزار تومان
بهای تقسیم رسیدن بنده حشمة الدوله آقا قدری نرسیده که از قید چهار خروار از جنس بعضی در وقت
عزیمت قشون همین وقت از جنس شود که هر روز در مراجعت قشون جنس باشد و کار قشون
دارد هم بعبرت نکشد بهر حکم مطاع همایون است که بنده حشمة الدوله بهزار زحمتها بنده
با قشون شاه اسلام تعالی از جنس برجعه بهزار آن اگر کار آن قشون و جمعیت برای سرحدات بعبرت و بنکشد

شما در حکم همین مجرم مخاطب خلاصه بعد از حمد قدری از وقت سپاه در تهیه کار باشید از اسباب کار بلد
از هر جهة از پنبه و کلنگ و اسباب زراعت و غله و آذوقه فراهم باشد که در آخر برج حمل مراجعت
و مطمئن کار نشود و بیدانید اگر این کار بتعویق افتد ضرر و خسارت دنیوی دارد بنده از خلاصه بعد از اگر
این اوقات که گذشته بسیار وقت گرفتار بیکاری نشود و تصاحب نکنند در بهار فراوان عاید کنند
و جنس بنا به آورد از هشتاد هزار قشون منحوله که آنها را از جنس بیرون نکنند و کار زمستان
بنا شناخته بعبرت که اگر در حوت آنجا زراعت نشود و جمع آن قشون سپاه تا آخر سال خورد آن
بر که از خود آنان بر دوش بنده و انهم غیر مقدور است در آخر شهر رمضان قشون بیرون بنای حشمة الدوله
اگر نه آنرده و از کار بیکار کنند و انهم بنای سال بقیه تلف نشود و کار حالا در ضمان بقیه هزار تومان که
غرامت آن با بنده حشمة الدوله و شما دارد خلاصه آخر برج ثور و میزان مرحمت خاطر بنده شما
خلاصه کرده و بسته این بار جنس نخواهد بود

در باب خانه که بنده در جنس بکنی نباشد مضر و یکه قریب به دیر صحیح بعد از الله تعالی هر طور اتفاق افتاد
خانه را در جنس بکنی دهد و از هر طایفه دیر که خاطر جمع و باشد بهتر است و بنده انتهام نهاد که هر قدر

میگیرد با اردوی نظام و الدخیمه الرتله و دلایسانیه که در آنجا هم نظمی عسکر و رعایا میشود تا خود
بکار رسیدگی نمایند هم نظمی رعایا و عسکر و رعایا قلعه بکار می آید سر و صورت بکار تا توقف و آن خود
میشه بسته هر قرار جوابیه از خانه زاد رزم و زور و کار انجام و آماده کنند که همراه اردوی نظام و آن خود
و معطل نمانند

در بای بای قلعه از خس که زنده و در حفظ و حصارات باشد شهر مفصلی نه زرگ و مفصلی نه باشد
و نه پس مختصر و محقر باشد این قلعه در فرح و دو غرفه توپ و قورخانه و انبار آذوقه نباشد
داشته باشد در در آهن دیوار و شه ی محاط کاک زرخنه قی مفصلی که شهر از خانه زار
سنگی کرده باشد از حمام مختصر و در کار و انسرای مختصر و بازار و دکانهای نفراخود همین داشته باشد و سه قلعه
در عرض یکدیگر میان شهر و آخر زنده و قلعه بیرون آخر زنده و سر خس شیخ ها از خانه ها در مستحفظ
در بیست نفر تفنگچی و نماه سوار در چه را رئیس آب ها از خانه لاکفات کنه لازمه که آن آبها
از چهه مقدس تا سر خس کفایی و محفوظ باشد در دوم با تفنگ آمدن نباشد و الله تعالی در احکام
مرزه و سپاه را آنچه لازمه کار و آبادی و کفایت باشد بعد و قیصه و آبادی فرو گذاشته